

ת"פ 53518/03/18 - מדינת ישראל נגד אופק אלמלח, נדב בן דהן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 53518-03-18 מדינת ישראל נ' אלמלח ואח'
בפני כב' ס. הנשיאה, השופט אליהו ביתן

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים: 1. אופק אלמלח

2. נדב בן דהן

גזר דין לנאשם 1

1. בטרם שמיעת הראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הודו הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש נגדם, שאלה הן עיקריהן -

במועד שאינו ידוע למאשימה, הנאשמים נדברו יחד עם עומרי תשובה (להלן: "עומרי") וקבעו לאתר קורבן בסניף בנק ולקחת את כספו. הנאשם ועומרי החליטו על חלוקת תפקידים לפיה הנאשם יאתר בסניף בנק לקוח שימשוך מחשבונו סכום כסף גבוה ויהווה קורבן פוטנציאלי, נאשם 2 ישמש כנהג ועומרי יטול את כספו של הקורבן. בהמשך לכך, הנאשמים ועומרי נסעו ברכבו של הנאשם 2 אל סניף בנק דיסקונט באשקלון (להלן "הבנק"), הנאשם נכנס לבנק על מנת לאתר קורבן פוטנציאלי והנאשם 2 ועומרי נשארו ברכב סמוך לבנק. בבנק, הנאשם הבחין במ.ס. ילידת 1947 (להלן: "המתלוננת") אשר משכה מחשבונה סך של 10,000 ₪, אותם קיבלה מפקיד הבנק במעטפה אותה הכניסה לתיק שהיה תלוי על כתפה, ועדכן את הנאשם 2 ועומרי, והשלושה החליטו לקחת מהמתלוננת את כספה. המתלוננת יצאה מהבנק, נכנסה לסופר סמוך ולאחר מכן עלתה על אוטובוס. כל אותה העת עקבו

הנאשמים אחרי המתלוננת, ונסעו ברכבם אחרי האוטובוס אליו עלתה. כאשר המתלוננת ירדה מהאוטובוס, הנאשם ירד מהרכב ועקב אחריה, הנאשם 2 עצר את הרכב בקרבת מקום ונותר להמתין בו כשהוא מונע, ועומרי ירד מהרכב. בהמשך לכך, הנאשם חזר לרכב, ועומרי נכנס ללובי הבניין בו היתה המתלוננת, נעמד מאחורי המתלוננת, ובעודה ממתנייה למעלית משך את תיקה. המתלוננת התנגדה ומשכה את התיק, ועומרי המשיך למשוך את התיק בחוזקה. המתלוננת שאחזה בידה שקיות מצרכים, ניסתה להיאבק בעומרי אך לא הצליחה, והוא חטף ממנה את התיק ונמלט מהבניין. המתלוננת רצה אחריו תוך שהיא צועקת לעזרה. עומרי נכנס לרכב בו המתניו הנאשמים, כשבדו תיקה של המתלוננת ובו המעטפה שהכילה סך של 10,000 ₪, ארנק ובו 70 ₪ נוספים, שני מכשירי פלאפון, תעודת זהות של המתלוננת, כרטיסי קופת חולים שלה ושל בעלה, מפתחות של ביתה ומסמכים שונים. והשלושה נמלטו במהירות מהחנייה.

למחרת היום, הנאשמים ועומרי חילקו ביניהם את כספי השוד. הנאשם 2 קיבל לידי 1000 ₪.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, כאמור, הוא הורשע בעבירה של סיוע לשוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) וסעיף 31 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

3. תחילה הסדר הטיעון לא כלל המלצה עונשית, למעט הצהרת המאשימה כי מתחם העונש ההולם לטעמה נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר, וכי העונש הראוי לנאשם ממוקם באמצע המתחם, וכי בנוסף יוטל על הנאשם מאסר על תנאי ופיצוי.

4. בזמן ביצוע העבירה היה הנאשם צעיר מגיל 21, ובנסיבות חובה לקבל עליו תסקיר שירות מבחן.

5. שירות המבחן הגיש מספר תסקירים על הנאשם, מהם עולים הפרטים הבאים-

הנאשם יליד 1997, רווק. סיים 12 שנות לימוד. נעדר עבר פלילי. סירב להתגייס לצבא על רקע עבודתו עם אביו, ושהה בשל כך בכלא צבאי. בהתייחס לעבירה, שיתף בצורך שלו להשיג כסף זמין על רקע התמכרותו לסמים. תיאר התנהלות שולית סביב השגת הסם, וסיפר כי שוחח מדי יום עם שותפיו לעבירה על הצורך שלהם להשיג כסף לאור חובות שכל אחד מהם חייב. שיתף כי בזמן העבירה התמקד בהשגת הכסף ללא מחשבה על השלכות המעשה. הביע חרטה ובושה. שיתף כי החל לצרוך סמים מסוג קנאביס בגיל 16, עם הזמן העמיק את צריכתו והתמכר לסם. ובמהלך השנה האחרונה טרם מעצרו, החל להשתתף במסיבות טבע בסופי שבוע, וצרך אלכוהול וסמים מסוג קריסטל. ובנוסף החל להמר מידי יום במשחק ההימורים "ווינר" בתחום הכדורגל. תיאר כי השימוש בסמים וההימורים סיפקו לו תחושת ריגוש והנאה וכתוצאה מכך היה זקוק לכסף.

במסגרת תיק המעצר הנאשם נקלט בקהילה הטיפולית "אור אביבה" אך בשל התנהגות חריגה שלו הטיפול בו הופסק. לאחר כחודשיים הנאשם נקלט בקהילה הטיפולית "רטורנו". צוין כי הטיפול בקהילה אורך 7 חודשים בהם עוברים המטופלים טיפול קבוצתי ופרטני. נמסר כי בתחילה הנאשם התקשה לשתף ברגשותיו, אך עם הזמן נראה כי הוא מתחיל להיפתח ומבין כי הוא מתחיל בהליך טיפולי שיתרם ממנו. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות התנהגות

אלימה על רקע השגת כסף מידי וקיים סיכון גבוה לשימוש בסמים ולהתמכרות להימורים, וכי ניתן לצמצם את הסיכון בעזרת המשך הטיפול בקהילה, וביקש לדחות את הדיון בעניינו.

לאחר כחודש נמסר כי הנאשם עזב את הקהילה לאחר שעלה חשד כי השתמש בסמים. הדיון נדחה על מנת לבחון אופציות שונות לשלב את הנאשם במסגרת טיפולית במסגרת מרכז יום, ולבחון את אפשרות חזרתו לקהילה הטיפולית ברטורנו. בתסקירים משלימים נמסר כי בקהילה הטיפולית ברטורנו הוחלט שלא לאפשר את חזרתו המיידית של הנאשם לקהילה, ומשום שבתקופת הדחייה הנאשם ניסה לזייף את אחת מדגימות השתן שמסר, שירות המבחן ציין כי יש צורך באבחון מצבו של הנאשם בתחום זה בטרם שילובו בטיפול במרכז יום, ונתבקשה דחייה נוספת בעניינו.

6. בפתח ישיבת הטיעונים לעונש היום, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמה להמליץ לבית המשפט להטיל על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת וקנס סמלי.

ב"כ המאשימה ציינה, כי הסדר הטיעון הושג לאחר הליך גישור קודם, והגם שהצעת המגשר לא התקבלה היא השפיעה על התוצאה הסופית. ציינה, כי הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, והמעשים בוצעו על רקע של התמכרות לסמים ולהימורים. הוסיפה, כי כתב האישום תוקן והנאשם הורשע בעבירה פחותה מהמקורית שיוחסה לו, ושאמנם העונש המוצע בהסדר נמוך אך השיקול של התביעה בהסכמה לו היה לאפשר לנאשם להשתקם. אשר לפיצוי, טענה, כי על אף שרף האלימות בעבירה לא היה גבוה, החוויה הותירה את רישומה על המתלוננת. הגישה מכתב מהמתלוננת ודוח סוציאלי הנוגע אליה. הדגישה כי הנאשם היה זה שבחר במתלוננת, ועתרה להטיל על הנאשם פיצוי משמעותי. עתרה לקבל את הסדר הטיעון.

ב"כ הנאשם ציין, כי הנאשם צעיר בן 21.5, נעדר עבר פלילי. לוקח אחריות על מעשיו. ציין כי הנאשם החל בהליך טיפולי בקהילה סגורה, על כל המשתמע מכך, אך הטיפול הופסק. בסופו של יום הנאשם היה עצור תקופה ארוכה ולאחר מכן שהה שישה חודשים במסגרות סגורות. ציין כי שותפו לעבירה שביצע את השוד בפועל, נדון ל- 30 חודשי מאסר ופיצוי בסך 6,000 ₪. אותו אדם מבוגר מהנאשם ב- 10 שנים, ולחובתו עבר פלילי הכולל עבירת שוד בגינה ריצה מאסר. וציין כי העונש הקבוע לעבירת הסיוע הוא מחצית מהעונש הקבוע לעבירה השלמה. אשר למצבה של המתלוננת, טען, כי כעולה מהמסמך הרפואי שהוגש, המתלוננת סבלה משורה של בעיות רפואיות עוד קודם לאירוע וללא קשר אליו. ביקש לכבד את הסדר הטיעון ולהתחשב בנאשם בעת קביעת הפיצוי והקנס. הגיש פסיקה.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

7. התמונה העולה מעובדות כתב האישום בהן הנאשם הודה, חמורה. הנאשם וחבריו פעלו בצורה מאורגנת. הם תכננו את צעדיהם מראש, חילקו ביניהם תפקידים, בחרו במתלוננת - אשה כבת 72 - כקורבן, ועקבו אחריה כברת דרך, גם בנסיעה, שדדו אותה בפתח ביתה ונטלו ממנה סכום

כסף לא מבוטל.

מעשים אלה ראויים לכל גינוי והוקעה ולענישה חמורה.

8. מדיניות הענישה בעבירת השוד בנסיבות מחמירות בכלל, ובמיוחד כשהקרבת אדם מבוגר, הינה של הטלת עונשים חמורים הכוללים מאסר בפועל לתקופה משמעותית.

"עבירת השוד מצדיקה השתת ענישה מרתיעה ומכבידה בשל האיום שמבצעה מציבים לביטחונם האישי של אזרחי המדינה ובשל הפחד והמורא שהם משליטים באופן שמשבש את חיי היומיום ומותיר צלקות פיסיות ונפשיות בקרב נפגעי העבירה, לא כל שכן לאור נסיבות ביצוע השוד במקרה דנן... עבירות שוד ואלימות, ובמיוחד כאלה המבוצעות בצוותא לאחר תכנון מראש, מצריכות תגובה עונשית חמורה ואפקטיבית כמסר של הגנה על ביטחון הציבור וכמסר חינוכי שייקלט בתודעת הציבור... בנסיבות אלה, נסוגות נסיבותיו האישיות של העבריין מפני שיקולי הענישה האחרים כגון גמול, הרתעה ומניעה". - ע"פ 8636/12 **תרתיר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (11.7.2013)

"חומרתה של עבירת השוד ברורה מאליה, קל וחומר כאשר קורבנות העבירה הם אזרחים מבוגרים, שלעתים הם 'טרף קל' לביצוע עבירות שוד; אזרחים אלו זכאים לתחושת ביטחון ולידיעה כי מי שיתקוף אותם לא יחמוק מן העונש הראוי לו. "חברה שבה תחושת הביטחון האישי של בניה ובנותיה, ובמיוחד החלשים שבהם, כגון קשישים, מעורערת - זקוקה לשיקום ולחיזוק, כדי שתחושה ראויה תשוב על כנה [...] בית המשפט הוא אחת הכתובות ההכרחיות לצפייה זו. אין בידו ארנק של תקציבים לחיזוק הביטחון האישי, אך יש בידו חרב שבמקרים המתאימים עליו להניפה, היא חרב הענישה" (ע"פ 2163/05 אלייב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה ו (12.12.2005)). - ע"פ 5209/17 **סופיאן אבו נסרה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.1.2018)

9. אמנם, הפגיעה הפיזית שנגרמה למתלוננת אינה חמורה, אך מטבע הדברים אירוע כזה מותיר את רישומו הטראומטי בקרבן למשך זמן רב ופוגע בתחושת הבטחון שלו, של סביבתו ושל הציבור הכללי שנחשף למעשה. הדברים המובאים במכתבה של המתלוננת ובדו"ח הסוציאלי שהוגש בעניינה מדברים בעד עצמם.

10. למרות נתוני החומרה המתוארים, באתי למסקנה שיש לכבד את הסדר הטיעון.

שיקולי המאשימה להסכמתה להסדר הטיעון, ענייניים וסבירים; הנאשם לא ביצע בעצמו את מעשה השוד והוא הורשע בעבירה של סיוע לשוד בנסיבות מחמירות, שהעונש הקבוע לה הוא מחצית מהעונש הקבוע לעבירה המוגמרת; שותפו של הנאשם לעבירה, שביצע בפועל את השוד, שהוא מבוגר ב-10 שנים מהנאשם ויש לו עבר פלילי כולל בעבירת שוד, נדון ל-30 חודשי מאסר בפועל; הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בבית המשפט, חסך את הצורך בהעדת המתלוננת וחסך זמן שיפוט ותשומות נוספות הכרוכות בניהול המשפט עד תום; מעשיו של הנאשם נעשו על רקע התמכרותו לסמים ואלכוהול, והגם שההליך הטיפולי בעניינו הופסק, שירות המבחן התרשם כי הוא עבר שינוי משמעותי במסגרת הטיפולית ורמת הסיכון ממנו פחתה.

והכלל הוא שבתי המשפט מכבדים הסדרי טיעון, אלא אם כן קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות את דחייתם.

11. נוכח כל האמור, אני מקבל את המלצת הצדדים באשר לעונש המאסר של הנאשם ודן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.

ג. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלוננת פיצוי בסך 5,000 ₪.

12. על הנאשם להתייצב לנשיאת מאסרו ביום 19.05.19 בשעה 09:00 בבית הכלא "דקל", שבמתחם בתי הכלא בבאר-שבע. כל תנאי השחרור הקבועים לנאשם, יעמדו בעינם עד להתייצבותו לנשיאת מאסרו.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"א אייר תשע"ט, 16 מאי 2019, בנוכחות הצדדים.